

Sygn. akt: I C 406/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 lutego 2014 r.

Sąd Rejonowy w Olsztynie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Piotr Żywicki
Protokolant:	Apl.adw. Lucyna Węglowska

po rozpoznaniu w dniu 14 lutego 2014 r. w Olsztynie

sprawy z powództwa K. S.

przeciwko Towarzystwu (...) Spółce Akcyjnej z siedzibą w W.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego Towarzystwa (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. na rzecz powódki K. S. kwotę 13.400 zł (trzynaście tysięcy czterysta złotych) z odsetkami ustawowymi od dnia 11.09.2012r. do dnia zapłaty;

II. zasądza od pozwanego na rzecz powódki kwotę 3.270 zł (trzy tysiące dwieście siedemdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania, w tym kwotę 2.400 zł (dwa tysiące czterysta złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa prawnego;

III. nakazuje ściągnąć od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa – Kasa Sądu Rejonowego w Olsztynie kwotę 411,80 zł (czterysta jednaście złotych 80/100) tytułem kosztów sądowych poniesionych tymczasowo przez Skarb Państwa.

/-/ SSR Piotr Żywicki

Sygn. akt I C 406/13

UZASADNIENIE

Powódka K. S. wniosła ostatecznie o zasądzenie od pozwanego kwoty 13.400 zł tytułem odszkodowania wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 11 września 2012r. oraz kosztami procesu.

W uzasadnieniu swojego roszczenia wskazała, że w ramach umowy leasingu zawartej z (...) sp. z o.o. z siedzibą w W. korzystała z samochodu osobowego marki V. (...). Samochód był ubezpieczony u pozwanego w ramach programu A., także w zakresie autocasco. Suma ubezpieczenia została ustalona na kwotę 129.000 zł brutto. W dniu 30 stycznia 2012 r. doszło do uszkodzenia tego pojazdu. Pozwany zakwalifikował szkodę jako całkowitą i w oparciu o system (...) /E. ustalił wartość wraku na kwotę 57.400 zł. Uznając swoją odpowiedzialność co do zasady wypłacił finansującemu (...) sp. z o.o. z siedzibą w W. kwotę 71.600 zł. Finansujący zbył wrak pojazdu na aukcji za kwotę 44.000 zł i dokonał na rzecz powódki cesji przysługującej mu wobec pozwanego wierzytelności. Powódka obecnie domaga się kwoty 13.400 zł stanowiącej różnicę między wartością ustaloną w umowie ubezpieczenia a wartości sprzedanego wraku oraz już wypłaconej przez pozwanego kwoty (129.000 zł - 44.000 zł - 71.600 zł). W ocenie powódki ogólne

warunki ubezpieczenia pozwalające pozwanemu na ustalanie wartości wraku w oparciu o dwie różne metody i jemu pozostawiające wybór jednej z nich są niedopuszczalne i naruszają zasadę równości stron w stosunku ubezpieczenia.

Pozwany Towarzystwo (...) S.A. w W. wniósł o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu swojego stanowiska wskazał, że uznał zasadność roszczenia powoda co do zasady i wypłacił odszkodowanie w odpowiedniej kwocie. Wskazał także, że należyce wyliczył wartość wraku pojazdu, a wystawienie wraku na giełdę on-line jest jedynie jego uprawnieniem, a nie obowiązkiem. Zarzucił też, że wrak pojazdu został sprzedany za kwotę znacznie zaniżoną w stosunku do jego realnej wartości.

Sąd ustalił, co następuje:

Powódka, na podstawie umowy leasingu korzystała z należącego do (...) Sp. z o.o. w W. samochodu marki V. (...) C. D.. W dniu 31 stycznia 2012r. doszło do kolizji, w wyniku której pojazd ten uległ uszkodzeniom.

(bezsporne)

Pojazd ten był ubezpieczony u pozwanego. Umowa ubezpieczenia autocasco zawierała klauzulę utrzymania wartości rynkowej pojazdu w wysokości 129.000 zł przez 12 miesięcy. W chwili zaistnienia szkody okres ten jeszcze nie upłynął.

(bezsporne)

Pozwany ustalił, że nastąpiła tzw. szkoda całkowita i ustalił wartość wraku pojazdu na kwotę 57.400 zł. Decyzją z dnia 11 maja 2012r. przyznał (...) sp. z o.o. z siedzibą w W. odszkodowanie w kwocie 71.600 zł, stanowiące różnicę między przyjętą w umowie ubezpieczenia wartością pojazdu (129.000 zł) a wartością wraku (57.400 zł). Finansujący w dniu 22 sierpnia 2012r. sprzedał wrak pojazdu na aukcji za kwotę 44.000 zł. Kwota ta stanowiła najwyższą ofertę kupna.

(bezsporne)

Wartość rynkowa pojazdu V. (...) w stanie uszkodzonym wynosiła 41.400 zł brutto.

(dowód: opinia biegłego J. B. – k. 91 – 101)

Powódka zawarła z finansującym – (...) Sp. z o.o. umowę cesji wierzytelności w dniu 17 października 2012 r. Na jej mocy cedent przeniósł na powódkę przysługujące mu prawa odszkodowawcze z tytułu szkody z dnia 30 stycznia 2012r.

(dowód: umowa cesji z dnia 17 października 2012 r. – k. 34)

Powódka nie zgadzała się z ustaloną przez pozwanego wyceną wraku pojazdu. Pismem z dnia 11 września 2012r. pozwany odmówił wypłaty dalszego odszkodowania.

(dowód: pismo powódki z dnia 22 maja 2012 r. – k. 34, pismo pozwanego z dnia 20 czerwca 2012 r. – k. 21, pismo powódki z dnia 31 lipca 2012 r. – k. 34, pismo pozwanego z dnia 11 września 2012 r. – k. 22)

Sąd zważył, co następuje:

W świetle zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego oraz na podstawie poczynionych ustaleń roszczenie powoda zasługiwało na uwzględnienie w całości. Dokonując powyższego rozstrzygnięcia Sąd oparł się na dokumentach przedłożonych przez strony, których prawdziwości nie kwestionowano. Uwzględnił także opinię biegłego sądowego, która przez strony kwestionowana nie była, zaś wnioski w niej zawarte były poparte logicznym i jasnym rozumowaniem.

W sprawie niniejszej pozwany nie kwestionował przedstawionego przez powódkę stanu faktycznego sprawy ani swojej odpowiedzialności co do zasady. Bezsporny był także fakt zaistnienia tzw. szkody całkowitej. Sporna między stronami była jedynie wartość rynkowa wraku pojazdu a tym samym wysokość należnego powódce odszkodowania.

Podstawą dochodzenia odszkodowania przez powoda są postanowienia łączącej strony umowy ubezpieczenia autocasco. Co za tym idzie, zastosowanie muszą mieć jej poszczególne unormowania, które podlegają badaniu jedynie pod względem zgodności z bezwzględnie obowiązującymi przepisami prawa.

Zgodnie z art. 805 §1 kc, przez umowę ubezpieczenia ubezpieczyciel zobowiązuje się, w zakresie działalności swego przedsiębiorstwa, spełnić określone świadczenie w razie zajścia przewidzianego w umowie wypadku, a ubezpieczający zobowiązuje się zapłacić składkę. Świadczenie ubezpieczyciela polega w szczególności na zapłacie przy ubezpieczeniu majątkowym - określonego odszkodowania za szkodę powstałą wskutek przewidzianego w umowie wypadku (art. 805 §2 pkt 1 k.c.).

Ustalenie wysokości szkody i sposobu jej naprawienia odbywa się w zgodzie z zasadami określonymi w art. 361 § 2 k.c. i art. 363 § 1 k.c. - na podstawie odpowiedzialności za normalne następstwa działania lub zaniechania, z którego szkoda wynikła oraz trybu naprawienia szkody oraz, zgodnie z wyborem poszkodowanego, przez zapłatę odpowiedniej sumy pieniężnej.

Zgodnie z §9 pkt 2 OWU AC odszkodowanie należne w niniejszej sprawie stanowiła kwota będąca różnicą pomiędzy przyjętą przez strony w umowie wartością pojazdu nieuszkodzonego a wartością pojazdu w stanie uszkodzonym (wraku). Przy czym obie wartości są określane według wartości rynkowej na dzień powstania szkody.

Według §1 pkt 26 OWU wartość rynkową pozostałości po szkodzie całkowitej (wartość pojazdu w stanie uszkodzonym) wyliczana jest przez ubezpieczyciela w systemie eksperckim (...Ekspert/E.. Przy czym ubezpieczyciel może ustalić wartość pozostałości na podstawie oferty zakupu uzyskanej podczas aukcji. Pozwany przy użyciu pierwszej z metod wycenił wartości pozostałości pojazdu na kwotę 57.400 zł.

Jak wynika z niekwestionowanej przez strony opinii biegłego, wartość rynkowa pozostałości pojazdu (wraku) wynosiła 41.400 zł. W konsekwencji nie sposób odmówić racji powódce, wskazującej na znaczne zawyżenie tej wartości w toku postępowania likwidacyjnego prowadzonego przez ubezpieczyciela. Podkreślenia wymaga przy tym fakt, że sam wrak pojazdu sprzedany został przez finansującego za kwotę wyższą, niż ustalona przez biegłego. Tym samym wbrew podnoszonym w odpowiedzi na pozew twierdzeniom, finansujący dołożył wszelkich starań, aby szkodę zminimalizować.

Mając zatem na uwadze nie kwestionowaną wartość pojazdu przed szkodą (129.000 zł) oraz kwotę uzyskaną na skutek sprzedaży pojazdu w stanie uszkodzonym (44.000 zł), większą niż jego rzeczywista wartość rynkowa (41.400 zł), szkoda jaką poniósł finansujący wynosi 85.000 zł. Odjęcie od tej sumy kwoty wypłaconego już odszkodowania (71.600 zł) dają kwotę jaką ubezpieczyciel winien jeszcze zapłacić (tj. 13.400 zł). Kwota ta odpowiada żądaniu pozwu. Z uwagi na dokonaną na rzecz powódki cesję wierzytelności przysługującej finansującemu względem pozwanego, kwotę tą należało na podstawie ww. przepisów oraz postanowień umowy zasądzić na jej rzecz (pkt I wyroku).

O odsetkach ustawowych od zasądzonej kwoty orzeczono na podstawie art. 817 § 1 kc w zw. z art. 481 § 1 kc w zw. z art. 321 kpc.

W pkt II wyroku orzekł o kosztach procesu, zgodnie z zasadą odpowiedzialności stron za wynik procesu, wyrażoną w art. 98 kpc, nakładając na pozwanego obowiązek zwrotu kosztów procesu na rzecz powódki w łącznej kwocie 3.270 zł, na którą składa się opłata sądowa od pozwu w kwocie 670 zł, zaliczka na wynagrodzenie biegłego w kwocie 200 zł, a także wynagrodzenie pełnomocnika profesjonalnego w kwocie 2.400 zł. Sąd nie zasądził kwoty 17 zł tytułem zwrotu opłaty za pełnomocnictwo albowiem powódka nie złożyła dowodu jej uiszczenia.

W pkt II rozstrzygnięto o obowiązku zwrotu nieziszczonych dotychczas kosztów sądowych w oparciu o 83 ust. 2 w zw. z art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych w zw. z art. 98 kpc, nakazując ściągnąć od pozwanego kwotę 411,80 zł, tytułem poniesionych tymczasowo przez Skarb Państwa wydatków na wynagrodzenie biegłego.

/-/ SSR Piotr Żywicki